

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ที่ ๕๓๕/๒๕๖๙

วันอังคารที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

เรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรดิตถ์
อำเภอพิชัย เขตเลือกตั้งที่ ๑

ตามประกาศผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรดิตถ์ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรดิตถ์ (ส.ถ. ๑/๑) กำหนดวันเลือกตั้งในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำร้องว่า นายสมนึก เทียงปาน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๑ และนางปัญญา สอนหว่าง ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรดิตถ์ อำเภอพิชัย เขตเลือกตั้งที่ ๑ หมายเลข ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๗ กล่าวคือ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ก่อ สนับสนุนรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งเพื่อการเลือกตั้งหรือนำกลับจากที่เลือกตั้งหรือจัดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปหรือกลับเพื่อการออกเสียงลงคะแนน โดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารหรือค่าจ้าง ซึ่งต้องเสียตามปกติ เพื่อจูงใจหรือควบคุมให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนเลือกหรือลงคะแนนไม่เลือกผู้สมัครใด

ผู้ร้องยื่นคำร้องและให้ถ้อยคำว่า ในวันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา เหตุเกิดที่บ้านผู้ร้อง ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นำรถจักรยานยนต์พ่วงข้างมารับมารดาผู้ร้องไปออกเสียงลงคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งที่ ๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านดารา อำเภอพิชัย จังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๑ ตะโกนเรียกว่า “หมอวิไลให้มารับ ให้ไปเลือกเบอร์ ๒” ซึ่งหมายถึงผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ร้องจึงประคองมารดาผู้ร้องขึ้นรถจักรยานยนต์พ่วงข้างและขี่จักรยานตามไปที่หน่วยเลือกตั้งดังกล่าว หลังจากมารดาผู้ร้องออกเสียงลงคะแนนแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ขับรถจักรยานยนต์พ่วงข้างนำมารดาผู้ร้องมาส่งที่บ้านและไม่ได้เสียค่าโดยสารแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๗

คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณารายงานการไต่สวนตลอดจนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกัน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จากการไต่สวนพยานผู้ร้องซึ่งเป็นมารดาผู้ร้องให้ถ้อยคำว่า ในวันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขับรถจักรยานยนต์พ่วงข้างนำมารดาผู้ร้องไปออกเสียงลงคะแนน โดยแจ้งกับมารดาผู้ร้องว่า “หมอวิไลให้มารับไปเลือกตั้ง” มารดาผู้ร้องจึงเดินทางไปออกเสียงลงคะแนนโดยมีผู้ร้องประคองมารดาผู้ร้องขึ้นรถจักรยานยนต์พ่วงข้างดังกล่าว ซึ่งระหว่างเดินทางไปที่หน่วยเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๑ แจ้งกับมารดาผู้ร้องว่า “ให้กาเบอร์ ๒” เมื่อถึงหน่วยเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๑ ประคองมารดาผู้ร้องลงจากรถและยื่นบัตรประจำตัวประชาชนของมารดาผู้ร้องให้แก่กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง จากนั้นผู้ร้องก็ประคองมารดาผู้ร้องไปออกเสียงลงคะแนนในคูหาเลือกตั้งจนเสร็จ ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ขับรถจักรยานยนต์พ่วงข้างนำมารดาผู้ร้องไปส่งที่บ้านโดยไม่เสียค่าโดยสาร ซึ่งในช่วงก่อนวันเลือกตั้งมารดาผู้ร้องไม่เคยพบเห็นหรือทราบว่ามีผู้ถูกร้องที่ ๑ ช่วยหาเสียงเลือกตั้งหรือแสดงออกว่าสนับสนุนผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งรายใด ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขี้แฉงขอกกล่าวหาว่า ไม่ได้เป็นผู้ช่วยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

รายได้ เหตุการณ์ตามคำร้องเกิดขึ้นในวันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไปเก็บผักบริเวณใกล้บ้านของพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ และเห็นพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ นั่งอยู่ที่บ้านคนเดียว ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงถามว่า “ไม่ไปเลือกตั้งหรือ” พยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ตอบว่า “ไปไม่ไหว” ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงแจ้งว่า “ไปกับผมนี่” จากนั้นจึงนำพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ไปที่หน่วยเลือกตั้งที่ ๖ และรอพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ออกเสียงลงคะแนนจนเสร็จและไปส่งพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ที่บ้าน ซึ่งที่ผ่านมาผู้ถูกร้องที่ ๑ เคยไปรับและส่งพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ไปที่โรงพยาบาลพิชัยเป็นประจำได้รับค่าจ้าง ๑๐๐ บาท ต่อครั้ง ถ้าไปส่งระยะทางใกล้บ้านก็ไม่ได้ค่าจ้าง และเหตุที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไปรับมารดาผู้ร้องไปออกเสียงลงคะแนน เพราะขณะนั้นผู้ถูกร้องที่ ๑ และพยานผู้ถูกร้องซึ่งเป็นภรรยาผู้ถูกร้องที่ ๑ ไปหาหอยบริเวณคลองชลประทานข้างบ้านมารดาผู้ร้อง พยานผู้ถูกร้องถามมารดาผู้ร้องว่า “ไม่ไปเลือกตั้งหรือ” มารดาผู้ร้องตอบว่า “ไม่ได้ไป เพราะไม่มีรถ เสีย” พยานผู้ถูกร้องถามต่อไปว่า “แล้วจะไปหรือไม่” มารดาผู้ร้องตอบว่า “ถ้ามีรถก็ไป” ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงแจ้งว่า “เดี๋ยวจะพาไป” เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ขับรถจักรยานยนต์พ่วงข้างไปรับมารดาผู้ร้องได้พบผู้ร้องอยู่ที่บ้านด้วย พยานผู้ถูกร้องก็พูดว่า “ไปเถอะมารับแล้ว” จากนั้นก็นำมารดาผู้ร้องไปที่หน่วยเลือกตั้ง โดยมีผู้ร้องได้ขี่จักรยานตามไป เมื่อถึงหน่วยเลือกตั้งผู้ร้องก็เข้ามารับมารดาผู้ร้องไปออกเสียงลงคะแนน จากนั้นผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นำมารดาผู้ร้องไปส่งที่บ้านโดยไม่ได้เรียกค่าโดยสาร ผู้ถูกร้องที่ ๒ ชี้แจงข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่เคยทราบการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้ช่วยหาเสียง เห็นว่า ในเหตุการณ์ที่ผู้ร้องและมารดาผู้ร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขับรถจักรยานยนต์พ่วงข้างนำมารดาผู้ร้องไปส่งที่หน่วยเลือกตั้งดังกล่าว โดยแจ้งว่า “หมอวิชัยให้มารับ” และ “ให้ไปเลือกเบอร์ ๒” นั้น มีเพียงการให้ถ้อยคำของผู้ร้องและมารดาผู้ร้องซึ่งมีน้ำหนักให้รับฟังได้น้อย เพราะหากผู้ร้องเห็นว่ากรกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจะต้องมีพฤติการณ์ไม่ยินยอมให้นำมารดาผู้ร้องไปส่งที่หน่วยเลือกตั้ง แต่ผู้ร้องไม่คัดค้านการกระทำนั้น แต่ขี่จักรยานตามไปและเข้าไประดมมารดาผู้ร้องไปออกเสียงลงคะแนนในคูหาเลือกตั้ง และจากการไต่สวนมีพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ นำไปส่งที่หน่วยเลือกตั้งให้ถ้อยคำฯ ขณะผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มารับและส่งพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ไปออกเสียงลงคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งดังกล่าว ผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้แจ้งว่ามารับพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ เพื่อไปออกเสียงลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ และพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ เคยจ้างผู้ถูกร้องที่ ๑ ไปส่งพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ ที่โรงพยาบาลพิชัย ดังนั้นการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ นำพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๑ และมารดาผู้ร้องไปส่งที่หน่วยเลือกตั้งดังกล่าว มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามวิถีท้องถิ่นเพราะไม่ปรากฏความเชื่อมโยงหรือหลักฐานใดที่ชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นตัวแทนหรือห้วคะแนนหรือเป็นผู้ช่วยหาเสียงของผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ก็มิได้มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้งพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งเป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งและพยานที่ไต่สวนประกอบที่ ๔ และที่ ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำที่เลือกตั้งให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ไม่เห็นผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าไปจงใจหรือควบคุมให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนเลือกหรือลงคะแนนไม่เลือกผู้สมัครใด และไม่เห็นผู้ถูกร้องที่ ๑ ไปรับและส่งผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนอื่นมาที่หน่วยเลือกตั้งอีก จึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๗ ตามคำร้อง

จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

(นายณรงค์ กลั่นวารินทร์)

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง